

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5982/2023
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник Ђорђе Георгијев, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бобан Трајковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 2468/22 од 29.11.2022. године, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 2468/22 од 29.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 2468/22 од 29.11.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању П 3875/21 од 06.09.2022. године, ставом првим изреке тужба тужиоца поднета против туженог ради дуга сматрана је повученом, а ставом другим изреке обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 16.900,00 динара.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 2468/22 од 29.11.2022. године одбијена је као неоснована жалба туженог, потврђено првостепено решење и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права указујући наводима ревизије на потребу уједначавања судске праксе (члан 404. став 1. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Предмет тражене заштите у овој парници је наплата посебне паркинг карте коју је тужени платио након подношења тужбе због чега је тужилац повукао тужбу на које повлачење је тужени пристао па је применом члана 202. став 2. ЗПП донето решење да

се тужба сматра повученом и одлучено о трошковима поступка. Ревизијом туженог оспорава се одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретнoг спора. Нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе у погледу одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима поступка одлучују у сваком конкретном случају ценећи одредбе проценог права којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова поступка. Ревизијски наводи туженог којима се указује на погрешну примену процесних одредаба које се односе на услове за поступање по поднетој тужби за наплату дневне паркинг карте и битне повреде поступка не представљају разлоге за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и 6. ЗПП Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде која по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.) осим из члана 404. овог закона. Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ни ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. истог члана да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Према члану 28. ЗПП, када је за утврђивање стварне надлежности и права на изјављивање ревизије и другим случајевима предвиђено овим законом мериторна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чини главни захтев. Дакле право на ревизију се, у смислу одредбе члана 28. ЗПП, оцењује са становишта главног потраживања, а не споредних потраживања у која спадају и трошкови поступка.

Будући да се изјављеном ревизијом побија одлука о трошковима поступка која у конкретном случају не чини главни захтев, то ревизија није дозвољена.

Стога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**